

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1861/2015
18.02.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранка Станића и Гордане Ајншпилер Поповић, чланова већа, у поступку поводом предлога за понављање поступка тужиоца В.С. из Г., кога заступа пуномоћник М.М.М., адвокат из Б., против туженог ЈКП „Градска чистоћа“ из Београда, кога заступа пуномоћник Д.С., адвокат из Б., ради поништаја решења и исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж1 бр. 184/15 од 29.05.2015. године, у седници већа одржаној дана 18.02.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог ЈКП „Градска чистоћа“ из Београда, изјављена против решења Вишег суда у Београду Гж1 бр. 184/15 од 29.05.2015. године.

Образложење

Решењем Првог основног суда у Београду П1 бр. 10739/10 од 13.02.2015. године, ставом првим изреке одбачен је као неблаговремен предлог туженог за понављање парничног поступка правноснажно окончаног пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 бр. 5780/10 од 10.05.2012. године. Ставом другим обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове поступка у износу од 40.500,00 динара.

Виши суд у Београду решењем Гж1 бр. 184/15 од 29.05.2015. године одбија као неосновану жалбу туженог и потврдњује решење Првог основног суда у Београду П1 бр. 10739/10 од 13.02.2015. године.

Против другостепеног решења, тужени изјављује благовремену и дозвољену ревизију. Ревизију изјављује због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијано другостепено решење на начин прописан чланом 399. у вези члана 412. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 125/04 ... 111/09) који се примењује на основу члана 506. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 55/14) и одлучио као у изреци из следећих разлога:

Ревизија туженог није основана.

Нижестепена решења нису захваћена битном повредом из члана 361. став 2. тачка 9. ЗПП, на коју се у ревизијском поступку пази по службеној дужности. Других битних повреда одредаба парничног поступка које би могле представљати основ за уважавање ревизије туженог нема.

Према стању у списима, поднеском од 07.09.2012. године тужени је предложио понављање поступка окончаног правноснажном пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 5780/10 од 10.05.2012. године са образложењем да је дана 27.02.2012. године сазнао за нове чињенице на основу којих би за туженог да су биле познате могла бити донета повољнија одлука. Поступајући по тако поднетом предлогу првостепени суд одбацио је у смислу члана 424. став 1. тачка 6. у вези члана 422. став 1. тачка 9. ЗПП предлог за понављање поступка туженог као неблагоприятан јер је поднет по протеку рока од 30 дана.

С обзиром на тако утврђено чињенично стање правилно је другостепени суд применио материјално право када је потврдио првостепено решење којим је одбачен као неблагоприятан предлог за понављање поступка.

Ревидент у ревизијским разлозима изражава супротан правни став од израженог става нижестепених судова и сматра да се у конкретном случају има применити Закон о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11...55/14), по коме је рок за подношење предлога 60 дана.

Ревизијски суд не прихвата у ревизији изражене правне ставове.

Чланом 506. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11...55/14), прописано је да ће се поступци започети пре ступања на снагу тог Закона спровести по одредбама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 125/04 и 111/09).

Чланом 424. став 1. тачка 6. претходно важећег Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 125/04 и 111/09), прописано је да се предлог за понављање поступка подноси у року од 30 дана и то у случају из члана 422. тачка 9. овог Закона од дана када је странка могла изнети суду нове чињенице односно ново доказно средство.

Како је тужени за нову чињеницу сазнао 27.07.2012. године (односно два до седам дана након тога), а предлог за понављање поступка је поднет дана 07.09.2012. године, по истеку законом прописаног рока од 30 дана, правилан је закључак нижестепених судова да је предлог за понављање поступка туженог неблагоприятан.

Неосновано се ревизијом туженог указује да је материјално процесно право погрешно примењено.

Ово из разлога што је тужба у овом поступку поднета суду дана 05.02.2002. године, првостепена пресуда је донета дана 17.04.2008. године, а

другостепена пресуда, којом је одбијена жалба туженог као неоснована и потврђена првостепена пресуда донета је дана 10.05.2012. године. Самим тим се у складу са чланом 506. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11...55/14), за одлучивање о предлогу туженог за понављање поступка имају применити одредбе претходно важећег Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 125/04 и 111/09) из члана 424. став 1. тачка 6, а у вези члана 422. став 1. тачка 9. претходно важећег Закона о парничном поступку, према коме је рок за подношење предлога 30 дана. То значи да се у конкретној ситуацији примењују одредбе Закона о парничном поступку, у време доношења правоснажне судске одлуке у поступку чије се понављање тражи, а то је претходно важећи Закон о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 125/04 и 111/09).

Наводи ревидента о погрешној примени материјално процесног права не могу се стога прихватити као основани.

Следом реченог, одлучено је као у изреци у смислу члана 405. став 1, а у вези члана 412. став 4. претходно важећег Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Бранислава Апостоловић, с.р.**